

ခြေခြေပြစ်ပြစ်
နှစ်နှစ်ကာကာ

မြန်မာ့မဟာသုတ

၁၀၀

နန္ဒာမိုးကြွယ်

ပြုစုသည်

ကိုလိုနီခေတ်နောက်ပိုင်းမြန်မာစာပေလောကမှာ ဘယ်သူတွေ ဘယ်လို စာအရေးကောင်းသလဲ

ပုဂံခေတ်မှာ စတင်အခြေတည်ခဲ့သော မြန်မာစာပေသည် ပုဂံ၊ ပင်းယ၊ အင်းဝ၊ တောင်ငူ၊ ညောင်ရမ်း၊ ကုန်းဘောင်၊ ထိုမှ ကိုလိုနီခေတ် စသည်ဖြင့် အဆင့်ဆင့် တိုးတက်ပြောင်းလဲခဲ့ပါသည်။ ။

ကိုလိုနီခေတ်နောက်ပိုင်း၌ စံပြုလောက်သော ဆရာကြီးများ နှင့် ၎င်းတို့၏ စာပေအရေးအသားများကို ၁၃၂၆ ခုနှစ်၊ စာဆိုတော် နတ်တော်လတွင် မန္တလေးမြို့ အနောက်ကျုံးလမ်း ဓမ္မဗိမာန်တော်၌ စာပေဆွေးနွေးပွဲ ကျင်းပရာတွင် စာတမ်းတစ်စောင် တင်သွင်းခဲ့ပါသည်။ ။ ထိုစာတမ်းကို ကောက်နုတ်၍ တင်ပြရသည် ရှိသော်

၁။ ဆရာကြီး သခင်ကိုယ်တော်မှိုင်း

၂။ လယ်တီပဏ္ဍိတဦးမောင်ကြီး

၃။ ဦးဖေမောင်တင်

၄။ ပီမိုးနှင်း

၅။ ဦးလတ်

၆။ ဦးဖိုးကျား

၇။ ရွှေဥဒေါင်း

၈။ သိပ္ပံမောင်ဝ

၉။ ဇေယျ

၁၀။ မဟာဆွေ

၁၁။ အရှင် ဇနကာဘိဝံသ

၁၂။ ဇော်ဂျီ

၁၃။ မင်းသုဝဏ်

၁၄။ သိန်းဖေမြင့်

၁၅။ ဒဂုန်တာရာ

၁၆။ လူထုဦးလှ

၁၇။ မောင်ထင် အစရှိသူတို့ ဖြစ်ကြသည် ။

* ဆရာကြီးသခင်ကိုယ်တော်မှိုင်းနှင့် ဒိုးဒိုးဒေါက်ဒေါက်နှင့် ဘွင်းဘွင်းကြီး ရေးတတ်သူဖြစ်ပါသည် ။

* လယ်တီပဏ္ဍိတဦးမောင်ကြီးနှင့် ဦးလတ်တို့ သည် စကားဝေဝေ ဆာဆာဖြင့် ကာရန်သဘောပါမိအောင် ရေးသားကြပါသည် ။

* ဦးဖေမောင်တင်၊ ဇေယျ၊ ဦးဖိုးကျား၊ ရွှေဥဒေါင်း၊ အရှင်ဇနကာဘိဝံသတို့ ကား မှန်မှန်အေးအေးဖြင့် ဝါကျကို လေးဆေးစွာ တည်ဆောက်တတ်ပါသည် ။

* ပီမိုးနှင်းကား တိုစိတိုစိဖြင့် ဆိုလိုရင်းကိုမိအောင် ရေးသားတတ်သူ ဖြစ်ပါသည် ။

* သိန်းဖေမြင့်သည် ခေတ်ကို ပြက်သိစေသော စကားသစ်များ ဖြင့်

အဆန်းထွင်၍ လှလှပပရေးတတ်သူ ဖြစ်ပါသည်။ ။

* ဒဂုန်တာရာသည် လည်း ခေတ်ကို ပြက်သိစေသော စကားသစ်များ ဖြင့် အနုစိတ်ခြယ်မှုန်း၍ ဖွဲ့နွဲ့ရေးသူ ဖြစ်ပါသည်။ ။

* ဆရာမင်းသုဝဏ်သည် ဆိုလိုသောအချက်၌ အဓိပ္ပာယ် အထူး ဆောင်သော စကားလုံးများကိုမှ ရွေးချယ်ကာ ကြိုးကြိုးစားစား စာရေး သူ ဖြစ်ပါသည်။ ။

* ဆရာဇော်ဂျီ၊ မောင်ထင်၊ သိပ္ပံမောင်ဝ၊ လူထုဦးလှတို့ ကား ပြည်သူ သုံးသော စကားလုံးကို သဒ္ဒါနောက်ဆက်ကလေးများ ဆက်ပြီးလျှင် ရိုး ရိုးသားသား ပြန်လည်ဖောက်သည် ချကာ ရေးတတ်သူများ ဟု ထင်မြင် ပါသည်။ ။

ထိုထိုသော စာရေးဆရာကြီးများ စာရေးသားကြရာတွင် အနည်းင ယ်မျှစီ ပုံသဏ္ဌာန်ကွဲပြားကြောင်းကို တင်ပြခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ။

ကိုးနဝင်းဓာတ်ကို အလေးထားခဲ့တဲ့ ကုန်းဘောင်ခေတ်မင်းဆိုတာ ဘယ်သူလဲ

ကိုးနဝင်းဓာတ် (၉-ဂဏန်း) ကို အလေးထားခဲ့သော ကုန်းဘောင်ဆ က်မင်းဆိုသူမှာ ၆ - ဆက်မြောက် ဘိုးတော်ဗဒုံမင်းတရားကြီး ဖြစ်ပါသ ည်။ ။

ဘိုးတော်ဗဒုံမင်းတရားကြီးသည် သက္ကရာဇ် ၁၁၄၃ ခုနှစ်တွင် ရွှေန

နီးစည်းစိမ်ကို ရရှိတော်မူသဖြင့် ကိုးနဝင်းဓာတ်ဖြင့် အတိတ်ကောင်း နိမိတ်ကောင်း ယူတော်မူပြီး ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ရှိခဲ့သည်။ ။ ရှေးခေတ်မြန်မာတို့ သည် ယုတ္တိဗေဒနည်းကျ ‘နဝင်းဓာတ်’ကို အလေးထားခဲ့ကြသည်။ ။ ဘုရားရှင်၏ ဂုဏ်တော်မှာ (၉) ပါး ဖြစ်၏။ ဂုဏ်တော်ကိုးပါးကို လေးစားပူဇော်သောအားဖြင့် ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တို့ သည် ဂုဏ်တော်ပုတီး၊ ကိုးနဝင်းကိုစိပ်၍ ပူဇော်ကြသည်။ ။ (၉) ပါးသီလ ဥပုသ်ကို စောင့်ကြသည်။ ။ စင်စစ် (၉) ဂဏန်းသည် ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တို့ အတွက် ကျက်သရေမင်္ဂလာရှိသော ကိန်းဂဏန်းတစ်ခုဟု ဆိုလျှင် မမှားပေ။

ဘိုးတော်ဗဒုံမင်းတရားကြီးသည် ကျက်သရေမင်္ဂလာရှိလှစွာသော (၉) ဂဏန်းကို နဝင်းဓာတ်အဖြစ် လွန်စွာနှစ်သက်တော်မူသည့် အတွက် မင်းကွန်းဒေသကြီး၌ သမိုင်းတွင် လောက်သည့် ဘုရားစေတီတစ်ဆူ တည်ထားကိုးကွယ်ရန် စိတ်အကြံရည်မှန်း၍ အဓိဋ္ဌာန်ပြုခဲ့သည်။ ။ နန်းစံသက် (၉) နှစ်မြောက်သောနှစ်သည် ၁၁၅၂ ခုနှစ်ဖြစ်သည်။ ။ ထိုခုနှစ်သက္ကရာဇ်များကို ပေါင်းခြင်းသည် ကိုးနဝင်းကိုက်ရုံမက၊ နန်းစံသက်လည်း ဖြစ်နေသည့် အတွက် ထိုသက္ကရာဇ် ၁၁၅၂ ခုနှစ်၏ ကိုးနဝင်းလ၊ ကိုးလမြောက်ဖြစ်သော နတ်တော်လ (မြန်မာလများ ၏ ၉ လမြောက်) ကတည်းကပင် မင်းကွန်းဒေသသို့ ကြွရောက်၍ ဘုရားတည်၍ စီမံမှုများကို စတင်လုပ်ဆောင်ခဲ့သည်။ ။ နာမည်ကျော်၊ ကမ္ဘာကျော် မည့် မင်းကွန်းပုထိုးတော်ကြီးကို စတင်တည်ဆောက်တော့သည်။ ။

ထိုသို့ ပုထိုးတော်ကြီး တည်နေချိန်မှာ ပင် ‘ဘုရားလည်း ပြီး၊ ပြည်ကြီး ပျက်လတ္တံ့။ မင်းကွန်းဘုရားကြီး အပြီးသတ်၊ မုဆိုးသုညကပ်’ ဟူသော တဘောင်များ ပေါ်လာခြင်း၊ ပုထိုးတော်ကြီး ပြီးစီးပါက ကုန်းဘောင်မင်းဆက်များ အဆက်ပြတ်သွားတော့မည်ဟု အယူတော်မင်္ဂလာက သံတော်ဦးတင်ခြင်းတို့ ကြောင့် ဘိုးတော်ဘုရားလည်း ရှေးမင်းအဆ

က်ဆက် အစဉ်အလာအတိုင်း အတိတ်၊ တဘောင် စသည် တို့ကို ယုံကြည်သည့် အားလျော်စွာ ပြီးဆုံးအောင်တည်ရန် ဝန်လေးခဲ့ပေသည်။ ။ ထိုမှစ၍ ဆက်မတည်တော့ဘဲ ရုတ်တရက်ရပ်ဆိုင်းလိုက်သည် မှာ ယနေ့မြင်တွေ့နေရသည့် အခြေအနေအတိုင်း ဖြစ်လေ၏။ စတုရန်းပေ (၄၅၀) နှင့် အမြင့် (၁၆၂) ပေသာ ရှိတော့ရာ သတိမူလျှင် ထိုအကျယ်အဝန်းနှင့် အမြင့်မှာ ‘ကိုးနဝင်းဂဏန်း’သာ ဖြစ်ပေသည်။ ။

ဘိုးတော်မင်းတရားကြီးမှာ ပုထိုးတော်ကြီးကို ပြီးစီးအောင် မဆောင်ရွက်တော့သော်လည်း ‘ကိုးနဝင်းကြေလုပ်ငန်းများ’ ကိုမူ နှစ်သက်ရွှင်လန်းစွာ ဆက်လက် ဆောင်ရွက်တော်မူပါသည်။ ။ ပမာအားဖြင့် နန်းစံသက် (၁၈) နှစ်အရ (၁၁၆၂) ခုနှစ်တွင် တိုင်းခန်းလှည့်လည်၍ ကောင်းမှုကုသိုလ်ထူးကြီးများကို ပြုလုပ်ခဲ့သည်။ ။ ၁၁၇၀ ပြည့်နှစ် ‘နဝင်းကျ’နှစ်တွင် မင်းကွန်းခေါင်းလောင်းကြီးကို သွန်းလုပ်တော်မူခဲ့သည်။ ။ အရံပတ်လည်တွင် ခေါင်းလောင်း (၈) လုံး ချိတ်ဆွဲပူဇော်လှူဒါန်းခဲ့သဖြင့် စုစုပေါင်း (မင်းကွန်းခေါင်းလောင်းကြီးနှင့် ဆိုပါက) ၉ လုံးသွန်းလောင်းခဲ့သည် ကို သတိမူနိုင်ပါလိမ့်မည်။

ဘိုးတော်မင်းတရားကြီးသည် နန်းစံသက် (၃၆) နှစ်တွင် လည်း ‘ကိုးနဝင်းကျသော နှစ်’ ဖြစ်သောကြောင့် ကြက်ထောက်ကန်တော်ကြီးကို တူးဖော်လှူဒါန်းခြင်း၊ လမ်းဖောက်ခြင်း၊ တံတားဆောက်ခြင်း စသော ယတြာများကို ပြုလုပ်တော်မူခဲ့ပါသည်။ ။ သို့ဖြစ်၍ ဘိုးတော်မင်းတရားကြီးအား ကိုးနဝင်းဓာတ် အလေးထားသော ကုန်းဘောင်ဆက်မင်းအဖြစ် မှတ်တမ်းတင်ရမည် ဖြစ်ပါသည်။ ။

ကိုယ်ဝန်ဆောင်မိခင်လောင်းတွေ တပ်တယ်ဆိုတာ ဘယ်ချင်ခြင်း တွေလဲ

ကိုယ်ဝန်ဆောင် မိခင်လောင်းတို့ သည် သားငယ်၊ သမီးငယ် ပဋိသန္ဓေတည်သည့် အချိန်မှ စ၍ သူ့အချိန်၊ သူ့အခါ၊ သူ့ရက်အလျောက် ထိုထိုစားသောက်ဖွယ်ရာ၊ အရသာများကို အလွန်အမင်း စားချင်သောက်ချင်သော ချင်ခြင်းများ တပ် လာလေ့ရှိကြသည် ။

ဤ၌ ရင်သွေးဖြစ်လာမည့် သားသမီးတို့ သည် မိခင်ဝမ်း၌ ကာလလရေကြည်မှ စ၍ သန္ဓေတည်ရာဝယ် -

- ကလလရေကြည် ----- (၇) ရက်

- အမြုပ် ----- (၇) ရက်

- သွေးခဲ ----- (၇) ရက်

- အသားခဲ ----- (၇) ရက်

- ဦးခေါင်း၊ ခြေလက်

ခက်မငါးဖြာ (၇) စီ (၁၁) သတ္တဟရှိပြီး ရက်ပေါင်း (၇၇) ရက်တွင် ထင်ရှားပေါ်လွင်သော လူသားသန္ဓေ စတင်ဖြစ်ပေါ်ပါသည် ။ သားသမီးကို ပဋိသန္ဓေဆောင်လာရသော ကိုယ်ဝန်ဆောင် မိခင်လောင်းများ သည် -

၁။ ကိုယ်ဝန်တစ်လရှိပါက

အိပ်မပျော်ခြင်း၊ မူးမော်ခြင်းတို့ ဖြစ်တတ်ခြင်း အချဉ်အရသာကို တောင့်တတပ်မက်လာတတ်၏။

၂။ ကိုယ်ဝန် နှစ်လရှိပါက

အချို့ပျားသကား အရသာကို ကြိုက်နှစ်သက်ကာ တောင့်တတပ်မ
က်လာတတ်၏။

၃။ ကိုယ်ဝန် သုံးလရှိပါက

မြေပဲ အစရှိသော အစိမ်းအရသာကို ကြိုက်နှစ်သက်ကာ တောင့်တ
တပ်မက်လာတတ်၏။

၄။ ကိုယ်ဝန်လေးလ ရှိပါက

တမာ အစရှိသော အခါးအရသာကို ကြိုက်နှစ်သက်ကာ တောင့်တ
တပ်မက်လာတတ်၏။

၅။ ကိုယ်ဝန်ငါးလ ရှိပါက

လက်ဖက်၊ ဖန်ခါး စသော အဖန်အရသာကို ကြိုက်နှစ်သက်ကာ
တောင့်တတပ်မက်လာတတ်၏။

၆။ ကိုယ်ဝန် ခြောက်လရှိပါက

ငရုတ်၊ ချင်း၊ ကြက်သွန် စသော အစပ်အရသာကို ကြိုက်နှစ်သက်
ကာ တောင့်တတပ်မက်တတ်၏။

၇။ ကိုယ်ဝန် ခုနစ်လရှိပါက

ရင်ကြောများ စိမ်းလာတတ်၏။

၈။ ကိုယ်ဝန် ရှစ်လရှိပါက

ရေ ခဏခဏ ချိုးချင်လာတတ်၏။

၉။ ကိုယ်ဝန် ကိုးလရှိပါက

နဖူးဆံစများ ခြောက်သယောင်းကာ နားသယ်များ ကျလာတတ်၏။

၁၀။ ကိုယ်ဝန် ဆယ်လရှိပါက

မိန်းမရုပ်ပျက်ကာ သားဖွားလာပါတော့၏။

ထိုသို့ ကိုယ်ဝန်ဆောင်မိခင်တို့ သည် ဓမ္မတာအတိုင်း ချင်ခြင်းတပ်
လာကြသော်လည်း ရင်သွေးငယ် မချမ်းမသာ အန္တရာယ် ဖြစ်ကြမည်စိုး
၍ ရင်သွေးငယ် အန္တရာယ်မဖြစ်စေရန် အပူ၊ အစပ်၊ အခါးများကို မိမိတို့
ဘဝ အဆင်းရဲခံပြီး အငတ်ခံကာ ရှောင်ကြဉ်ကြပါသည် ။ ဆင်ခြင်ကြပါ
သည် ။

ကိုယ်ဝန်ဆောင်မိခင်လောင်းတွေ ရှောင်ကြဉ်သင့်ကာ ဘာတွေတဲ့
လဲ

ကိုယ်ဝန်ဆောင်မိခင်များ အဖို့ သားကောင်း၊ သမီးကောင်းတို့ ကို ရ
ရှိလိုကြပါသည် ။ မွေးဖွားလာမည့် ရင်သွေးအဖို့ ရာလည်း
ခြေလက်အင်္ဂါစုံလင်၍ ချမ်းသာပကတိ ကျန်းမာစွာလည်း
ရှိစေချင်ကြပါသည် ။ ဤတွင် ရတနာသုံးပါး၊ မိဘဆရာသမားတို့ ကို ဝ
တ္တရားနှင့် အညီ စွမ်းနိုင်သမျှ ပြုစုခြင်း၊ ပဉ္စသီလ စသော
သီလတရားမြဲခြင်း စသောသူတို့ အား ကျက်သရေရှိသော၊ ဘုန်းကံရှိ
သော သားသမီးရတနာများ ကပ်ရောက်ဖွားမြင်တတ်သည် ဟု ဆိုပါသ
ည် ။

ကိုယ်ဝန်ဆောင်မိခင်လောင်းသည် ပူသော၊ ငန့်သော၊ ချဉ်သော၊ စပ်
သော၊ ခါးသော၊ အေးသော အာဟာရမျိုးကို ရှောင်ရှား၍ အဆင်း၊ အနံ့၊

အရသာတို့ နှင့် ပြည့်စုံသော အာဟာရမျိုးတို့ ကိုသာ ရွေးချယ်စိစစ်၍ စားသောက်သင့်ပေသည် ။ မိခင်စားသောက်သော အာဟာရသည် ကလေး၏ အာဟာရဖြစ်သောကြောင့် မိခင်သည် အစာအာဟာရကို အထူးသတိထား ဆင်ခြင်ပြီးမှ စားသောက်ရပေမည်။ အလွန်ရပ်ခြင်း၊ သွားခြင်း၊ ထိုင်ခြင်း၊ အိပ်ခြင်းတို့ ကို မပြုလုပ်ရပေ။ ဘာဝပ္ပတာသလောကီကျမ်း၌ ကိုယ်ဝန်ဆောင်မိခင်လောင်းများ အဖို့ အောက်ပါအချက်များကို ရှောင်ရှားသင့်ကြောင်း အကြောင်းအကျိုးနှင့် တကွ ဖော်ပြထားပေသည် ။

၁။ ငိုကြွေးခြင်း မပြုရ။ (ကလေးမျက်စိ ပျက်တတ်၏။)

၂။ လက်သည်းခြေသည်း မလှီးရ။ (မကောင်းသော ခြေသည်း၊ လက်သည်းများ ပါတတ်၏။)

၃။ ကိုယ်ကို ဆီဖြင့် သုတ်လိမ်းခြင်း၊ နင်းနယ်ခြင်း မပြုရ။ (နှုနာပါတတ်၏)

၄။ နို့သာလိမ်းခြင်း၊ ရေအလွန်ချိုးခြင်း၊ မပြုရ။ (ဆင်းရဲသော အလေ့ ပါတတ်၏။)

၅။ နေ့ဘက်၌ အိပ်ခြင်း မပြုရ။ (အအိပ်ကြီးသူ ဖြစ်တတ်၏။)

၆။ ပြေးလွှားခုန်ပေါက်၍ သွားလာခြင်း မပြုရ။ (အဆော့သန်သော ကလေး ဖြစ်တတ်၏။)

၇။ လွန်မင်းစွာ ကျယ်လောင်စူးရှသောအသံကို နားမထောင်ရ။ (ကလေး နားပင်းတတ်၏။)

၈။ ပြင်းထန်စွာ မရယ်မောရ။ (အာခေါင်၊ သွား၊ နှုတ်ခမ်း၊ လျှာတို့ ၌ အမည်းနက်ပါတတ်၏။)

၉။ အလွန်အမင်းစကားများ ပြောဆိုခြင်း မပြုကြ။ (စကားမမှန်၊ အရည်မရ၊ အဖတ်မရ ပြောဆိုတတ်သော လေအိုးကလေး ဖြစ်တတ်၏။)

၁၀။ မျက်စိဆေးကွင်းခြင်း မပြုရ။ (မျက်စိကန်းတတ်၏။)

၁၁။ ပင်ပင်ပန်းပန်း အလုပ်မလုပ်ရ။ (အရူးအသွပ်အနာ ပါတတ်၏။)

၁၂။ မြေတူးခြင်း မပြုရ။ (စကားပြောရာတွင် ထစ်၊ အတတ်၏။)

၁၃။ လေတိုက်မခံရ။ (လေ့လာရူးကလေး ဖြစ်တတ်၏။)

ဟူသော ရှေးရှေး ဆရာတို့ စီရင်ရေးသားအပ်သော လောကီကျမ်းအလိုအရ ကိုယ်ဝန်ဆောင်မိခင်လောင်းတို့ စောင့်ထိန်းရှောင်ကြဉ်အပ်သော အချက်အလက်များ ဖြစ်ကြပါသည်။ ။ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်၊ သာသနာဝင်ကျမ်းများကလည်း -

"မိခင်တို့ ၏ ကိုယ်ဝန်သည် လေဖျက်ခြင်းကြောင့် လည်းကောင်း၊ ပိုးဖျက်ခြင်းကြောင့် လည်းကောင်း ပျက်တတ်သည်။ ။ မိဘတို့ သည် ဆရာကောင်း၊ သမားကောင်းများကို ခိုဝဲဆည်းကပ် ပြသပြီးလျှင် သားငယ် သမီးငယ် မပျက်စီးရလေအောင် လေကို အေးသောဆေးဖြင့် ကုသရခြင်း၊ ပိုးကို နှိမ်နင်းနိုင်အောင် လုပ်ရခြင်းတို့ ကို ဆောင်ရွက်ရသည်။ "

ဟု ဖော်ပြထားပါကြောင်း။

ယခုခေတ် မီးယပ်သားဖွား အထူးကို ဆရာဝန်ကြီးများ ထံ ကိုယ်ဝန်ကို အပ်နှံ၍ ကိုယ်ဝန်ကို ဘေးအန္တရာယ်မရှိအောင် ရောဂါအန္တရာယ်ကင်းအောင် စောင့်ရှောက်ခြင်းမျိုးကဲ့သို့ ဆောင်ရွက်သင့်ပေသည်။ ။

ကျက်မှတ်ထားသင့် ကမ္ဘာသုံး Abbreviation အတိုကောက်ဝေါဟာ ရတွေဆိုတာ ဘာတွေလဲ

မျက်မှောက်ခေတ်ကာလကား LT နည်းပညာတို့ ထွန်းကားလျက်ရှိသော ခေတ် ဖြစ်၏။ ကမ္ဘာကြီးသည် ရွာတစ်ရွာဖြစ်လာသည် နှင့် အညီ ကမ္ဘာ့သတင်းမှန်သမျှသည် အချိန်ပိုင်းအတွင်းပင် ရောက်ရှိလာတော့သည် ။ ဤ၌ ကမ္ဘာသုံး Abbreviation အတိုကောက်ဝေါဟာရတို့ မှာ မသိမဖြစ် သိရှိရန် လိုအပ်လှပေရာ အောက်ဖော်ပြပါ ကမ္ဘာသုံး အတိုကောက်ဝေါဟာရတို့ ကို ဗဟု သုတအလို့ ဌာ ဖော်ပြလိုက်ပါသည် ။ လုပ်ငန်းဝင် အင်တာဗျူးအတွက် အသုံးဝင်နိုင်သဖြင့် အလွတ်ကျက်မှတ်ထားသင့်ပါသည် ။

၁။ H.E – His/ Her Excellency (လေးစားအပ်သော ပုဂ္ဂိုလ်ကြီး)

၂။ E.C – Executive Committee (အလုပ်အမှုဆောင်အဖွဲ့)

၃။ U.N – United Nations (ကမ္ဘာ့ကုလသမဂ္ဂအဖွဲ့)

၄။ W.H.O – World Health Organization (ကမ္ဘာ့ကုလသမဂ္ဂ ကျန်းမာရေးအဖွဲ့)

၅။ U.N.D.P – United Nations Development Programme (ကမ္ဘာ့ကုလသမဂ္ဂ ကျန်းမာရေးအဖွဲ့)

၆။ U.N.E.S.C.O – United Nations Education, Science and Culture Organization (ကုလသမဂ္ဂ၊ ပညာရေး၊ သိပ္ပံနှင့် ယဉ်ကျေးမှုအဖွဲ့)

၇။ U.N.I.C.E.F – United Nations International Children Emergency Fund (ကုလသမဂ္ဂ၊ နိုင်ငံတကာ ကလေးသူငယ်များ အရေးပေါ် ရန်ပုံငွေအဖွဲ့)

၈။ I.L.O – International Labour Organization (နိုင်ငံတကာ အလုပ်သမားအဖွဲ့ချုပ်)

၉။ F.A.O – Food and Agricultural Organization (စားနပ်ရိက္ခာနှင့် စိုက်ပျိုးရေးအဖွဲ့)

၁၀။ I.C.R.C – International Committee of Red Cross (အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာ ကြက်ခြေနီအသင်း)

၁၁။ A.S.E.A.N – Association of South East Asia Nations (အရှေ့တောင်အာရှ နိုင်ငံများ အသင်း)

၁၂။ B.M.S.T.E.C – Bengal Initiative for Multi Sectoral Technical Economic Cooperation. (ဘမ်းစတက်အဖွဲ့ - ဘင်္ဂလားဒေ့ရှ် ကဏ္ဍစုံ နည်းပညာနှင့် စီးပွားရေးပူးပေါင်း ဆောင်ရွက်မှုအဖွဲ့)

၁၃။ N.G.O – Non Government Organization (အစိုးရမဟုတ်သော အဖွဲ့အစည်း)

၁၄။ O.P.E.C – Organization of Petroleum Exporting Countries (ရေနံတင်ပို့ရောင်းချသော နိုင်ငံများ အသင်း)

၁၅။ L.D.C – Less Development Countries (ဖွံ့ဖြိုးမှု အနည်းဆုံးနိုင်ငံများ)

၁၆။ N.A.T.O – North Atlantic Treaty Organization (မြောက်အတ္လန္တိတ်စာချုပ်အဖွဲ့ဝင်နိုင်ငံများ အဖွဲ့)

၁၇။ C.I.A – Central Intelligent American (အမေရိကန် ဗဟိုထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့)

၁၈။ F.B.I – Federal Buresu Intelligent (ပြည်ထောင်စုထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့)

၁၉။ B.B.C – British Broadcasting Corporation (ဗြိတိသျှ အသံလွှင်းဌာန)

၂၀။ V.O.A – Voice Of America (အမေရိကန် အသံ)

၂၁။ A.I.R – All India Radio (အိန္ဒိယများအားလုံး ရေဒီယို)

၂၂။ R.F.A – Radio Free Asia (လွတ်လပ်သော အာရှရေဒီယို)
